

Reg No. 14

મેદ ભુલવણી

નાટકનાં ગાયનો.

શ્રી સરદાર વિજય નાટક કંપની.

ખાલાસીનોર. / 35

પ્રકાશક-મહંમદ જમીયતખાન.

એચ. એચ. ધી નવામ સાહેબ-ખાલાસી

આવૃત્તિ પહેલી.

સને ૧૯૨૧.

કીમત બે

૮-૫૪૫

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૫૪૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ કોટ સંપત્તિ

વિષય ૬ - ૧૨૦૪

ભેદ ભુલવણી

નાટકનાં ગાયનો.

શ્રી સરદાર-વિજય નાટક કંપની.
બાલાસીનોર.

પ્રયોજક-વ્યાસ શીવશંકર હરજીવન.

સાબણુ ટીંબા (ભાવનગર.)

પ્રકાશક-એચ. એચ. ધી નવાબ સાહેબ-બાલાસીનોર.

સુ. બાલાસીનોર.

અમદાવાદ-ધી હામનંદ ન્યુબિલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

પરીખ દેવીદાસ હમનલાલે બાપ્તું.

આવૃત્તિ પહેલી.

પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૨૧.

સંવત ૧૯૭૩

દીપ્ત બે આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઇટ-મંત્રાલય

દ-૨-૬ ૬૫૪૫

ॐ तत्सत् प માત્મન નમઃ

લેખકના બે બોલ.

(૭૫૫.)

શ્રીરાજ બાલાસીનોરાધીપતિ, ત્વરાજ જમીયત શ્રી ભૂપતિ;
નરરત્ન મહી છે નરેન્દ્રપતિ, સર્વશ સુગુણમય છે ત્વપતિ.
વાણી રસાળી વીવેકવૃત્તિ, નિત્ય ન્યાય પરોક્ષ પમાવી અતિ;
બહાદુર બહાદુરીમાં છે અતિ, ત્વરાજ જમીયત શ્રી ભૂપતિ.
સાચી ટેક અને વીરતાએ ધૃતિ, કળાકૌશલ્યતા અલૌકીક કૃતિ;
હેરત પમાડે છે અમને અતિ, વિલોકી તુજ રાજ આહા સુઅતિ.
બળવંતા બહાદુર બાબીપતિ, જગમાં તુજ માન વાધો કીર્તિ;
જશ્વંતા જશ્વમય જમો અતિ; ત્વરાજ જમીયત શ્રી ભૂપતિ.
મીનવારી પ્રમાણે પ્રજાની પ્રીતિ, પિતા પુજ્યતણી સંભાળી છે રીતિ;
યશ્વ અમર રહે તમ કાન્તિ રતિ, કુવરાજ સમાન રહેજો પતિ.
તમ માન મહીમા મહોટપ અતિ, જગમાં જયકારે ગવાળે અતિ;
ખાનગી બહાદુર છે ગુર્જરપતિ,
ધણુ' છવો જમીયત શ્રી ભૂપતિ.

લી. સેવક

શીવલાલ હરજીવનના

કુર્નમ માન્ય કરશેલ.

ॐ तत्सत् परमात्माने नमः

श्री

બેદલુલવણી નાટકનો દુક સાર.

પૂર્વવૃતાન્ત તેપાળના મહારાજ બહાદુરજી પ્રત્યે તેના નાના ભાઈ નાદારજી પોતાની રાણી સરલા ઉપર બેઠેમ આવવાથી તેઓને મારી નાંખવાનું કામ પોતાના મિત્ર સેનાપતિ નહારજીને સોંપવું. વફાદાર નહારજી દુકમને શીર ચઢાવી વખતને માન આપી. પોતાના અન્નદાતા બહાદુરજીને તથા રાણી સરલાદેવીને કાઢીના પહાડોમાં એક શુભ સ્થાનમાં લઈ જવું. નહારજી નાદારજીને બેઠેમમાં નાંખનાર પાપી ઝેરીમલજીનો નાશ કરી. નાદારજીને રાણી સરલા તથા બહાદુરજીનો નાશ કરી આબ્યાનું સાખીત કરી આપી સંતુષ્ટ કરવે. થોડી મુદત બાદ નહારજીનું પોતાને કોઈ સન્યાસીએ મારી નાખ્યે. એવી ખોટી અફવા ફેલાવી પોતાના દેહને અદ્રશ્ય કરી પોતેજ સન્યાસીનાં રૂપમાં સંસારની રંગભૂમી પર સ્વામી નૃસિંહસ્વામીનાં નામથી જાહેર થવું. નાદારજીના અત્યાચારના કારથી વફાદાર સરદાર રણમલજીનું બહાદુરજીની રાણી સુલોચના તથા કુમારી ઉપાને લઈ પહાડોમાં આશ્રય જવું, અને જંગલમાં છુપી બાંધી દુઃખનાં દિવસો વીતાવવા. રાણી ગર્ભવતી હોઈ જંગલમાં તેજસ્વીકુમાર જે સૂર્યપુરનો બાવી માદીવારસ નાટ્યનો નાયક તરેન્દ્રકુમારનો જન્મ થવે. આ નાટ્યની શરૂઆત અહિંથી થાય છે.

અંક ૧ લો.

મંગળાચરણ-વસ્તુસુચના.

પ્રારંભમાં—સુત્રધારનું પરમાત્માનાં ગુણગાન કરતાં દેખાવું. બાદ નટીનું આવવું. પોતાના પતિને કાર્યની શરૂઆતમાં ઉત્સાહી જોઈ તેના કાર્યને દીપાવવા સમ્મત થવું.

પ્રવેશ ૧ લો.—(સ્થળ-જંગલ, પર્ણદ્રુટી)—રાણી સુલોચનાનું મરણ સૈયાએ પડેલાં દેખાવું. મરણ સમય નજીક બાળી રાણીએ સરદાર રણુમલને પોતાનાં બંને બાળકો સોંપવાં, તથા પેદાના પર વિપત્તી પાડનાર દુષ્ટ નાદારજાંબ પાસેથી વૈરનો બદલો લેવાનું રણુમલને સૂચવી ક્ષણભંગુર દેહનો ત્યાગ કરી વીરબાળાનું સ્વર્ગમાં આસ્થા જવું. બંને નિરાધારબાળકોનું જતન રણુમલનાં સ્ત્રી દે આવવું. કોઈ ગુપ્ત સ્થળે બંને બાળકોને લઈ જવાની રણુમલની ઇચ્છા થવાથી જવાની તૈયારી. તેવામાં પાપી નાદારજાંબનું આવવું. રાણીને ચિતામાં બળતી જોઈ તેનો ખૂતી રણુમલને ઠરાવી ધામલ કરી કેદ કરવો, બાદ ઉપા તથા કુંવરને ઉપાડી લઈ જતાં એકાએક સન્યાસીનું આવવું. ઢોંગી નાદારજાંબે મહાક્રમાથી ફરી આસ્થા જવું.

ટપ્પલો.

પ્રવેશ ૨ જો.—(સ્થળ-જળપુરમાં, ગમલરામનું ઘર)—જળપુરમાં એક પાખંડી બ્રાહ્મણ ગમલરામનું પોતાની લુગ્મા-ધને પરદેશમાં પ્રકાશવા જવાના વિચારમાં ગોથાં ખાતા દેખાવું. એટલામાં તેના ખરા સ્નેહિત્રો ધર્તિંગ પાટીના મેમ્બરેલું આવવું. બધાએ એકમત થઈ કાંઈ નવું ધર્તિંગ ઉશુ કરી

પરદેશમાંથી પૈસા ઉપાજન કરી લાવવાનું નક્કી કરવું. એ બદમાશોની જ્ઞેન દેવલી મોચણનું આવવું અને તેને પણ ખતિંગ ધારામાં દાખલ કરીને પરદેશમાં જવાનું નક્કી કરવું,

પ્રવેશ ૩ જો—(રથજી-આશ્રમ પાસેનું જંગલ)—મહાત્મા તૃસિંહસ્વામીનાં આશ્રમમાં આનંદથી વિચરતી ઉપાનું સખિઓ સાથે શ્રી જંગલ મહાત્મ્યનું વર્ણન કરતાં દેખાવું. સખિઓ સાથે મીઠી મસ્કરી. બાદ સન્યાસી તૃસિંહસ્વામીનું આવવું. રથમલને છોડાવવા નાદરજંગ પાસે જવાનું ઉપાને કહેવું. ઉપાનું અકળાવું. કુમાર મહેન્દ્રને રક્ષણ અર્થે બોલાવેલ છે કહી બાળાને આશાસન આપી તૃસિંહસ્વામીનું વીદાય થવું. લામ જોઇ નાદરજંગના પુત્ર બહીરજંગનું ઉપાનું હસ્થ કરવા આવવું. વખતસર મહેન્દ્રે આવી બહીરજંગને નસાડી મુઠી બાળાનું રક્ષણ કરવું. પ્રેમીઓનું પ્રેમમાં જોડાવવું.

મહેન્દ્રના નિમકહલાલ મસ્કરા નટખટનું સાથે આવવું. પ્રેમીઓની પ્રથમજ મુલાકાત. આનંદ.

પ્રવેશ ૪ જો. (રથજી નાદરજંગનો અવાસ)—નાદરજા હવાઇ વિચારો. બાદ તેના કુમાર બહીરજંગનું નાસીપાસ થઈ આવવું. નાદરજંગે પુત્રને પાણી ચડાવવું. તે દમથી મહેન્દ્રને મારી નાંખવા મોકલવો. ત્યારબાદ તૃસિંહ સ્વામીનું અહસરના રૂપથી એ દંભી નાદરજંગનો દંભ જોવા આવવું. અન્તે સન્યાસીના રૂપમાં બહોર થઈ મેદાનમાં ઝનુષણું બહોર કરવું. મહેન્દ્રે આત્મી કારાગ્રહમાંથી રથમલને છોડાવવો; રથમલનું નાદરજંગ સમક્ષ આવવું. તેવામાં મહેન્દ્રે આવી નાદરજંગનો ધાવ કરવાની તૈયારી કરવી. મહાત્માની દયા. નાદરજી મુક્તિ.

ટોચણ.

પ્રવેશ ૫ મો. (સ્થળ. ધવલપુરમાં ગુલબર ગુલિફાનું મકાન)—
 ધવલપુરમાં ગુલબર ગુલિફાને ત્યાં ધર્તિમપાર્ટીનું દેખાવું. દુનિ-
 માને છેતરનાર ગુલિફાને પણ મૂડવાના વિચારમાં આનંદથી
 દારૂના દોર પીતા ધર્તિમ પાર્ટીનું દેખાવું. ગુલબરનું આવવું.
 ખોટા આડમ્બરથી ખીચારી ગુલિફાને માળી નાંખી તેની માલ
 મિલકત ઉપાડી. તેને મારી નાખવાના વિચારમાં મગ્ન થવું.

પ્રવેશ ૬ ઠો (સ્થળ જંગલનો આગળ)—મહારામા તૃસિંહ સ્વા-
 મીનું રાજતૃષ્ણાના ખોટા દમામને ધિક્કારતા દેખાવું. મહેન્દ્રને
 ઉપા તથા કુમારને સોંપી નાદારજંગલે નીચો ખેસાડવાના વિ-
 ચારમાં ગુંથાવું, ઐટલામાં ચોગીની સરલાનું આવવું. પતિને
 સમજવવા તથા મમધામ સુવાડવા જવાનું નક્કી કરવું. વધા-
 દાર રજુમલનું પણ તેની પાછળ જવું. સ્વામીનું એ બેદીના
 બેદનો પાર કોણ પામ્યું છે. બાવીને કોણ પહોંચી શક્યું છે
 વીગેરે વર્ણન કરતાં કરતાં જવું.

પ્રવેશ ૭ મો.—(સ્થળ મહેન્દ્રજંગલનો મહેલ)—પ્રેમધેલી ઉપાની
 સાથે મહેન્દ્રનું પોતાના અવાસમાં વાર્તાવિનોદ કરતાં દેખાવું.
 પતિ પ્રેમી હર્ષધેલી હઠીલી ઉપાની નિર્દોષ હઠીલાઈ, નાદારજંગલના
 પુત્ર, બહીરજંગલનું તૃસિંહ સ્વામીના લુંટારા ચોદા તરીકે આવી
 બનાવટી સ્વામીનાં નામની પત્રિકા મહેન્દ્રને આપવી. મહેન્દ્રે
 ગુરૂની મદદ માટે જવું. બહીરજંગલે મહેલતનો લાભ લઈ ઉપા
 તથા કુંવરનું હરણ કરવું. નિરાશા.

ટબલો.

અક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ લો—(સ્થળ દાર્જીલીંગની ગુફા)—નાદારજંગની પુત્રિ સરયુને સ્વામીનાં લુટારા ચોદાનાં વેષમાં પોતાના બહાલા મહેન્દ્રને મળવા જતી જોઈ સરયુને સ્વામીનો લુટારો ચોદો સમજ બહીરજાં રસ્તામાંથી તેને પકડવી. ઝડપીમાં ચીકીનું દેખાવું. ચીકી વાંચી સરયુને કેદ કરી ગુફામાં મોકલી દેવી. વીરનારી સરયુનું પ્રેમનો ભંગ થતાં બાઇપર કોષે બરાવું. આઘાતો મહેન્દ્રનું ગુરુ રક્ષણ અર્થે આવવું. સરયુનું ઉપકારી તરીકે જાહેર થઈ શત્રુ તરીકેનો દાવો ધરાવી ચાલ્યા જવું. બાદ બહીરજાંનું આવવું. બન્ને વીરો વચ્ચે વાક્ય યુદ્ધ. સરયુએ પ્રતાપમદ પાસે ઓવણી નાંખી પડેલા મહેન્દ્રના લજ્જરને ચેતાવવું, બહીરનો દ્વેષ બંદૂકથી મહેન્દ્રને ધામલ કરી નાસવું. સરયુનું બાઇ ઉપર બંદૂક છોડતાં દેખાવું. જોળીનું ખાલી જવું. મહેન્દ્રનું ઉપકારીને વચન આપવું, સરયુએ વખત ઉપર આવી વચન માગીશ કહી પ્રેમીના મુખનાં દર્શનથી તૃપ્ત થતાં જવું.

પ્રવેશ ૨ જો—(સ્થળ—જંગલનો રસ્તો)—નૃસિંહ સ્વામીને ખમર આપવા નટખટું જંગલમાં દેખાવું. દેવલીને જોતવા જંગલ-પુરથી નીકળેલા દેવલા મોચીનું પશુ એજ જંગલમાં વિશ્રાન્તિ લેવા આવવું. દેવલાનો કષ્ટાંત, સ્વામીનું પધારવું. નટખટે મહાકર્મને દરેક વાતથી પરીચિત કરવા. બાદ સરયુએ આવી મહાકર્મ સમક્ષ પોતાથી થયેલા અપરાધની ક્ષમા માગવી તેમજ મહેન્દ્રના બચાવનાર તરીકે જાહેર થવું. નૃસિંહ સ્વામીએ બાળાપર ખુશી થઈ મહેન્દ્રને મેળવી આપવાનું વચન

આપવું. સરયુનું જવું. સન્નાતીએ જ્યા તથા નટખટને ધવલ-
પુર જવાનું સુખવી જવું. ખાદ જ્યા તથા નટખટનું બોધીક
પ્રેમમુદ્દ. જ્યા તથા નટખટ સાથે દેવલાનું ધવલપુર જવું.

પ્રવેશ ૩ બો. (સ્થળ—નાદારજંગનું શયન પૃથ્થ.)—નરા-
ધમ નાદારનું સ્વપ્નામાં લવતા દેખાવું. રાણી સરલાનું સ્થિતિ
સ્વરૂપે આવવું. પતિવ્રતાએ પતિને ચારતાં અચકાવું. ખાદ નાદાર
જંગનું જગવું અને સરલાને સન્મુખ દેવી રૂપ જોતાં ગમરાવું
સરલાએ પોતાના પતિને પોતાના ઉપરથી સંઘ મૂક્ય લવ
સમજાવવો. નાદારજંગે ન માનવું. કેદ કરેલ કુમાર નરેન્દ્રને
મારી નાખવા મગ્તવો. રણમલનું બહેર થવું, નાદારજંગના
નાશની તૈયારી. સરલાએ રણમલને અટકાવવો. રણમલની સાથેનાં
માણસોએ કુમારને સહી સલામત રીતે લઇ નક્કવું.

રખલો.

પ્રવેશ ૪ થો. (સ્થળ—સુર્યપુરનો રાજમાર્ગ)—ધવલપુરમાંથી
ગુલજરનું ખૂન કરી, તેની માલમીશ્કત લઇ ધર્તિમ મંડળીનું
શહેર સુર્યપુરમાં આવવું. ઉતરવા માટે સારા મકાનની તપાસ
કરતાં નાદારજંગના પુત્ર બહીરજંગનું આવવું. દેવલી મોચણ
સહુણારાણી જે ધર્તિમ મંડળીની બહેન તેનાં ઉપર આશક
થવું. મહારાજ બોદારસીંગ ઉર્ફે ગખલરામની મુલાકાત કરી
વાહનનો બદોબસ્ત તેમજ ઉતરવા માટે પોતાના ખાસ ગેસ્ટ
હાઉસમાં બદોબસ્ત કરી આપી જવું. દેવલાએ ધર્તિમનાં કાર-
સ્થાનો જોઇ ખુશી થવું.

પ્રવેશ ૫ મો. (સ્થળ—કુમાર બહીરજંગની વીહાર વાટોક)—

વીરહારી સરયુના પ્રેમનો ભંગ થવાથી ઝેરી નાગણુ સમ પોતાના ભાષ બહીરજંગ ઉપર વૈર લેવા આવવું. સહુણા રાણીને લઈ બહીરજંગનું બગીચામાં આવવું. વાત ચિત્તના પ્રસંગમાં બહીરજંગે શુભથી ઉપાતું નામ લેવું. દેવલીતું ચીકણું ને કુમાર બહીરજંગને ઝેર આપવાનો વિચાર કરવો. સરયુએ પરમાર પાપ જાય છે, એ સાંભળી શાન્ત થવું. ત્યાર બાદ ધર્તિંગ મંડળીનાં સેકેટરી મી. હમલરામનું દેવલીને બોલાવવા આવવું. દેવલીતું જવું બાદ બહીરજંગે ઉપાને બોલાવવી પરંતુ એ પતિ વૃતા ભગીરથી એકબી બે થઈ નહી. નાદારજંગે આવી બહીરજંગને પોતાના પ્રયત્નો નિષ્ફળ થવાની ખતર આપવી. સહુણાને પરણવાના ઇસ્કમાં શુભ થએલા, બહીરે, નાદારજંગને તમામ વાતથી વાકેફ કરવો. બ્રમ દીકરાતું જવું. લાગ જોઈ સરયુએ જાહેર થઈ ઉપાને મહેન્દ્ર મેળવી આપવાનું સાહસ ઉઠાવી એ ચતુર બાળાએ ઉપાને પણ ઉપકાર તમે દાખી ઉપાને લઈ ત્યાંથી રવાના થવું.

પ્રવેશ ૬ ઠો (સ્થળ—ધર્તિંગ મંડળીનો ઉત્તરો જેસ્ટ હાઉસ)
 શોક્ય બાબત રીસાએલા સહુણા કુંવરનું વીધે મોઢે આવવું મહારાજ બોદારસીંગનો કુમાર બહીરજંગ ઉપર ક્રોધ શરાબમાં ઝેર આપી મારી નાખવાનો વિચાર, કુમાર બહીરજંગનું આવવું મહારાજ બોદારસીંગનો ક્રોધ, બહીરજંગનું માથે માગવું, માથી ના બદલામાં મહારાજએ ખુશી થઈ બહીરજંગને શરાબમાં ઝેર આપી કાચખને માટે સુવાડી દેવો.

પ્રવેશ ૭ મી (સ્થળ—બહીરજંગનો મહેલ)—સહુણાના પ્રેમમાં લીન બનેલા કુમાર બહીરજંગનું આવવું. સરસાએ આવી

પુત્રને સત્યોધ આપી પાપ કાર્ય કરતાં અટકાવવો, હેતુથી અસરથી બહીરજંગનું અમાનક મરણ, નિર્દોષ રાણી સરલાએ નાદારજંગ પોતાના પર વિશેષ બહેમાણે જાણી આદરમહત્તાની તેયારી કરવી. નાદારજંગનું આવવું અને બહીરજંગના ઉપર રાણીને હાથમાં છરો લઈ ઉભેલી જોઈ નાદારજંગ વિશેષ બહેમાણ સરલાને પુત્રધાતી બનાવી જલ્લાદોને સ્વાધીન કરી તેનું મરતક કાપી લાવવાનું કાર્ય સરદાર નરવરને સોંપવું. નિર્દોષ રાણીનું કરણાબનક આકંઠ નિહુર નાદારજંગની નિર્દયતા.

ટપ્પણ.

અંક ૩ જો.

પ્રવેશ ૧ જો (સ્થળ—મહેન્દ્રજંગનો અવાસ)—મહારમા-
ત્સિંહ સ્વામીનું મહેન્દ્ર કને આવવું ગદ્ગતથી થએલ શુદ્ધનો
કપડો આપવો, વીરના કર્તવ્યને શુદ્ધનાર મહેન્દ્રને વીરત્વ વાણીથી
મેણાં મારી ઉકેરવો બાદ સરયુનું ઉપાને લઈ ઉપકારનું વચન
લેવા આવવું. મહારમાએ મન વચન કર્મથી મહેન્દ્રને બાંધી
સરયુનો હાથ સોંપવો બન્ને રમણીઓ વચ્ચે બીચારા મહેન્દ્રના
પ્રેમની વહેંચણી.

પ્રવેશ ૨ જો (સ્થળ—જંગલનો રસ્તો)—નટખટનું એજ
જંગલમાં પાકું આવવું. જ્યાનું ટેલીઆદ પેટે, તેની
પહેલાં દેવલાને લઈ હાજર થવું જ્યાનું ધર્તિમ મંજીનાં

પંજમાં ફસાવું પરંતુ દેવલાએ નટખટને જ્યાં બાબતની વાતથી માહિતમાર કરવો નટખટે જ્યાંને ધતિંગ મંડળીનાં કારસ્થાનો સમજાવી વાકેફ કરવી ને બચાવવી બાદ ધતિંગ ધારાનો ઉદ્ધાર કરવા તેમજ ધતિંગ મેખ્યરોને જેલની જાત્રા કરાવવાની તૈયારી કરવી વચમાં પ્રેમનાં કોમકા મારતો જ્યાંને રમાડી પોતાની બનાવવા મથતા રમુજી નટખટની હાસ્ય જનક લીલા.

પ્રવેશ ૩ જે (સ્થળ-વધ સ્થાન)—સરદાર નરવરનું નિર્દોષ રાણી સરલાને લઇ વધ સ્થાનમાં આવવું. મહારામા ત્રિસિંહ સ્વામી એ આવી નરવરને સમજાવવો નરવરે પોતાના પિતા નહારજંગને મારનાર સન્યાસીને જોતાં ઉસ્કેરાવું તેવામાં ત્રિસિંહ સ્વામીનું નરવર જંગ પ્રત્યે નહારજંગના રૂપે દેખાવું; મહારામા એ રાણી સરલાનું નિર્દોષપણું જાહેર કરવું નાદારજંગને સીધે રસ્તે ચડાવવાના વિચારમાં પોતાના પુત્રને ખૂરતો રાખી વીદાય થવું નાદારજંગનું આવવું, નરવરનું બદલી જેસવું, નાદારજંગનો વિશેષ ક્રોધ તેવામાં રજુમલે આવી નાદારજંગને કેદ કરવો. પાપીને પાપની સજા સજા મેવ જાયતી.

પ્રવેશ ૪ થો (સ્થળ-જંગલ. ધતિંગ મંડળીનું આશ્રમ)—જંગલમાં જંગીનાં રૂપમાં ધતિંગ મંડળીનું દેખાવું જ્યાં ધતિંગનું ભોપાળું ખુલ્લું કરવા આતુરી વાપરવી. દેવલાનું જ્ય જ્યાંની સાથે જઇ સમય સાધી ધતિંગના ભોપાળાં ખુલ્લાં કરવા માંડ્યાં. દેવલાને મારી હાંડી મલવા ધતિંગ મંડળીનું તૈયાર થવું, તેવામાં પોલીસપાર્ટી તથા નટખટ જામે આવી.

મહારાજ બોલારસીંગ તથા તેમના અમલદારો વીજેરે સર્વને
કેદ કરી જેલમાં લઈ જવા.

પ્રવેશ ૫ મો (સ્થળ—અંતરપુર, ઉપાનો અવાસ)—પ્રેમલેલી
હઠીલી ઉપાનું યોગ્ય થઈ જંગલમાં જવાના વિચાર કરતાં
દેખાવું એવામાં એકાએક સરયુનું આવવું. ઉપાને મર્મથી સમ-
જાવવી. બાદ કુમાર નરેન્દ્રનું આવી પોતાની બહેનને વિચિત્ર
વેષ પહેરેલો જોતાં નિર્દોષ બોલથી શીખામણ આપવી મહારાજા
નૃસિંહ સ્વામી તથા મહેન્દ્રનું આવવું સરદારો નરવર તથા
રણમણે આવી. નાદારજંગલને કેદ કરવાનાં સમાચાર કહેવા
સર્વનું કુમારને લઈ સૂર્યપુર જવું. બાદ મહેન્દ્ર તથા
યોગ્ય ઉપા તેમજ સરયુ સાથે કુંગારીક મશ્કરી સરયુનો
શુદ્ધ પ્રેમ બંને વામાઓનો વિશુદ્ધ પ્રેમ જોઈ મહેન્દ્રનું મન
થવું. સર્વ સ્થળે દામ્પત્ય પ્રેમ સદા એવોજ રહે.

પ્રવેશ ૬ ઠો (સ્થળ કચેરી)—સરલાએ મહારાજા નૃસિંહ
સ્વામી પ્રત્યે કુમાર નરેન્દ્રને જલ્દી રાજ્યાસન પર બેસાડવાની
ઈચ્છા પ્રદર્શિત કરવી બાળ રાજ્યે સરલા દેવીતે શીર પર
તાજ પહેરવા કહેવું દુષ્પ્રીયારીએ પોતાનાં તાજને બચાવવા
કહેવું, સ્વામીએ નાદારને બોલાવવો અભીમાનીનું અમનું
અંધનું અહંકારમાં ગરજવું. સૂર્યપુરના મહારાજા બહાદુર જંગનું
જાહેર થવું સ્વામી નૃસિંહ સ્વામીનું નાદારજંગના રૂપમાં
જાહેર થવું. બે ઝેરી અંકુશ જોતાં મહાન્ધના થવું હેઠું બેસવું.
કરેલા પાપો યદ્દ કરી પ્રશ્નતાપ કરવો બાદ સરયુ તથા ઉપાએ
પોતાના માતા પિતાઓને મળવું બંનેનો મહેન્દ્ર જંગ સાથે

હસ્ત મીલાપ, પ્રેમની પ્રસાદિમાં નટખટ તથા જવાનું સાર્થક
 થવું તેમજ બનેલું લમ ગાંઠથી જોડાવું ત્યાર બાદ ધતિંગ
 મંડળીનાં મેઝર ગળલરામભાઈએ પ્રજ્ઞાતાપ, નાદારની દયા
 સુસ્તે ચડવાની બલામણુ દેવશને દેવશી સોંપી ગળલરામનું
 ધતિંગથી દૂર થવું. વદાદારને વશદારીને યોગ્ય બદલો આપી
 કુમારનું રાજ્યાસન પર આરૂઢ થવું શાન્તિના નાદ સાથે
 ખેલવું સમાપ્ત થવું.

શાન્તિ: શાન્તિ: શાન્તિ:

ॐ

શ્રી ભેદભુલવણી નાટક.

મુખ્ય પાત્રોના નામ.

પુરુષ પાત્ર.

મુત્રધાર—નાટ્યનો નાયક.

બહાદુરજંગ—સૂર્યપુરનો મહારાજ.

નરેન્દ્રજંગ—સૂર્યપુરના મહારાજ બહાદુરજંગનો પુત્ર બાળી ગાદીવારસ.

નાદારજંગ—બહાદુરજંગનો તાનો બાપ કાળો નાગ.

મહેન્દ્રજંગ—ધવલપુરનો નરેશ.

બહીરજંગ—નાદારજંગનો પાપાતમા પુત્ર.

નહારજંગ—સૂર્યપુરના મહારાજ બહાદુરજંગનો વશદાર સેનાપતિ.

સન્નાસી તૃસિહસ્વામી.

રણુમલજંગ—કુમાર નરેન્દ્રજંગને બચાવનાર વશદાર સરદાર.

નરવરજંગ—નહારજંગનો પુત્ર.

નટખટજંગ—મહેન્દ્રજંગનો રમુજી પાસવાન.

ગબલરામ	}	ધતિગ મંડળીના મેખરે વણુંશંકર બાણજો.
બબલરામ.		
છેલશંકર.		
વેણીરામ.		

દેવડો—જમલપુરનો મોચી, દેવલીનો ધણી.

જો સિવાય સિપાઇઓ—જમાદાર-નોકર, વિગેરે

સી પાત્રો.

નદી—નદી.

બાળાઓ—બાળાઓ.

મુલોચનાં—સૂર્યપુરનાં મહારાજ બહાદુરજીમની રાણી.

સરલાદેવી—નાદારજીમની પતિવ્રતા રાણી.

ઉપાકુમારી—સૂર્યપુરના મહારાજ બહાદુરજીમની પુત્રી. પછીથી
મહેન્દ્રજીમની રાણી.

સરમુ કુમારી—નાદારજીમની પુત્રી, પછીથી મહેન્દ્રજીમની રાણી.

જયા—ઉપા કુમારીની સુલક્ષ્મી સહચરી.

દેવલી—દેવલા મોચીની વહુ ધર્તિંગ પાદની સહુલા રાણી.

ગુલબાર—ધવલપુરમાં રહેનાર એક ગુણિકા.

એ સિવાય સખિઓ નાયકાની છોકરીઓ દાસી વીજેરે.

तत्सत् प मात्मन नमः

श्री.

भेदबुद्धवल्ली नाटकना गायने.

भंगण स्तवन.

मुत्रधार—

१

श्री राधावर मुખ कर स्थाय दूधहर,
गिरीधर श्रीवर वृन् वनिता मनहर;
आनंदकारी निर्वाहारी विश्वविहारी विशुवर,
भेद बुद्धवल्ली तुल्य भेदवल्ली,
बुद्धी भुक्ते बुद्धे बुद्धवल्ली,
पार न पात्रे तुल्य कृति केदवल्लीनि,
भान गान बुद्धी नात्रे मोहपट पर.
नाथ निरंजन दूध दल भंजन भजन,
भेदनवर मुल्य मन रंजन.
घट घट व्यापक, जग रथग स्थापक,
ज्ञान्ति ज्ञान्ति ॐ. श्री राधावर.

आगाओ—

२

भेद भरेली बुद्धवल्लीनि कोउ न पात्रे पार,
गर्व गलित होरथाक्षप गलितो,
गै आहल्य नीसदीन नीय कलितो,

ધરી નૃસિંહ અવતાર, કર્યો હાર.
 અધમ અધર્મી રાવણ સભ,
 મહાન્ધીની નહોતી મદમાળ,
 ધરી રામ અવતાર, કર્યો હાર.
 ફૂટીલ કંસનો મર્વ ન ભતો,
 શરતોતો કુલી મદમાતો,
 ધરી કૃષ્ણ અવતાર, કર્યો હાર.
 બહા શેષ મહેષ વિરામ્યા,
 ભેદ ભેદીનો ભેષ ન પામ્યા,
 મનુષ્યના શા ભાર, શા ભાર.

ઉપા—

૩

હાય જનેતા ક્યાં મર્ધ તું હોડિને નિજ બાળને,
 કરી રક્ષણતાં કીધાં ભક્તાં ને રખણાં બાળને,
 ઓથ વીના રાખી ક્યાં સ્વર્ગે સીધાવી માતરે,
 મધ વિધાતા વેરી અમપર લમ્મ મધ મુજ તાતરે,
 જમ રહેલું ક્યાં જનેતા ને વિસરવું દુઃખરે,
 મધ ખરે આલો કરી તુજ બાળને વિમુખરે.

ધર્તિંગ મંડળી—

૪

આજ કાલ દંભેથી દુનિયા લોભાય છે,
 સાચા પિડાય છે બૂઠા પુખ્તય છે,
 ઢોંગી ધૂતારાઓ ધૂતી હરખાય છે,
 હરવા ધન પુથી કરી ધન ધર્તિંગ પામ છે,
 શાવડ પ્રસાર ધારે પરદેસે ભાય છે.

ઉપા-સંખિઓ—

૫

અધમોદારની દલ દ્વંખ નિવારની,

ગંગાજી... ..

આદ્યો યત્ન ભગિરથે ભારી તું કારણ ગ્રહ-પીની,

હરશીરે ચડી ઢળા વહી કુળ સગર તારની.

થાયે પવિત્ર પતિત તુજ ચર્ચોદકે પુનિત પાવની.

વિપ્ર તિરસ્કાર સ્વામી જગનાથ પામ્યાજ નાતની

ભક્ત ઉધારણુ કારણ ચડી તું પમથી પાવની.

થાયે પવિત્ર પતિત તુજ ચર્ચોદકે પુનિત પાવની.

ઉપા-સંખિઓ—

૬

શીલ્પે શરમાએ આધી જાએ ના કરમાતું વેલી,

જાએ મુજને ના તરસાવો સતાવો શું સાહેલી;

સમજી જાણી તુજ દીલ વાણી પી પાણી રસ વેલી.

ના અકળાતું અલખેલી લે પુષ્પ સુગંધ મદ્યેલી,

શરમાઈ ઉભી છે તું શીદ તાણી ધુધટ ઘેલી;

મહેન્દ્ર મોહન હરશે જોતન વરજે તું વર ઘેલી.

મહેન્દ્ર-ઉપા-નટખટ—

૭

સ્નેહ સાચો નિભાવજો ઓ પિયુ મારા,

દીન દીલનાં દ્વંખાવશો;

સારસ જોડી પ્રિતિ ચોડી જમમાં જોડી રહે છે જેમ.

મિન રહે નહિ વારી વીના જેમ,

જાણુજો દાસીની નેમ નહી ધારશો મન બહેમ;

નિર્મળ તારો નેહ છે પ્યારો જીવ જતાં હું ચુકું કેમ,

હીપક પર જેમ પડે પતંગ તેમ,
 આપીશ આહૂતી એમ, નહીં ધારણી મન બહેમ;
 મહામહ ગોટા થઈ મયો જોટો આ નટખટનું હવે શાસ્ત્ર કેમ.
 હે પ્રજા, મને વાંટો રાખીશ નહીં,
 મીલાવજે કોઈ મેમ, માફ રવામ હું પણ એમ.

ઉષા-સખિઓ—

૮

મારી મૃગલી તને કોણે લગાડી લગતી,
 ધૂધટ ખોલ ખોલ ખોલ.
 વાંકા વેણ વંદો છો શીદને મુખથી બોલી ખોલ ખોલ ખોલ,
 વેણી તારી કેમ વીખાણી વચ્ચે થયા ધૂળ ધાણી;
 હેમ વીંટી વળી ક્યાંથી મળી કોઈ પ્રેમની એધાણી.
 મૂર્છામાં મનમોહન નીરખી લાગે ધણી લગવાણી,
 કર સાલો કંઈપી ગઈ આપી આગળાએ એધાણી;
 છપાવે ચોરી જ્ઞાને અલી, આ જયા ગઈ છે પીછાણી;
 મૃમ મૃગલીની વાત રસિત્રી અમથી નહિં અજાણી.
 ધાયો સિંહ પાછળ મૃમલીના થઈ મૂર્છાત ભય આણી,
 આવી મૃમલે બંધાવી મૃમલી સૌ મૃમલાની નીજાની.

મુલબાર—

૯

જેને મળવું હોય મળી સ્યો એકદમ વીજળી જાય છળી,
 જેને તરવું હોય તરીસ્યો એકદમ હોડી જાય તરી;

ચાલું ગોરસની લાઇ જોણી લગ્નકાંઈ નહી બારે ભોળી.
 રસ પીવો હોય તો પીય કરી સ્યો, જોખન ગોરસ નય કળી,
 ખીલી જોખનની ફૂલકળી પંકજ વીણુ નજો એતો બળી;
 ચુટી ભેવી હોય તો લાઇ સ્યો ઠરમાતી નજો ફૂલ કળી.

ધતિંગ મંડળી—

૧૦

જમાવો અન્યથા ધતિંગનો દંગ,
 ચલાવો જગમાં દેવલીનો દંભ;
 ગુલજરને ખખર પડશે કોણુ બલા ક્યાં ક્યાં નડશે.
 નીસો ભાઈ કેવો ચડશે જામશે જાલીમ રંગ
 જેવર પહેરીશ હું આઝા પગથી વગડાવીશ વાળ
 અણુકાથી અણુકે આઝા બદન છે મુજ તંગ.

મૃસિંહ, મહેન્દ્ર—

૧૧

મારા શરવીર ધીર ગંબીર, જઇ દુસ્મનને હણુ ધીર,
 પર ઉપકાર કરી પામર પર, ધાજે તું ધરી ધીર.
 રણજંગે રણુ પાછો ફરીશ નહી,
 ઝો સેવક તું દુઃખથી ડરીશ નહી.
 વિર વિક્રમ મુજ વીર.

અકર્માના અહંકારને સાહી કરીશ હું સ્થિર,
 નાદાર જંગનો નાશ કરી. મારીશ મૂર્ખ બહીર.

પછાડી પૃથ્વીપર પાપીને ચડી પીઠકિ રમીર,
 ઝો પ્રભુ હું પાછો ફરીશ નહી, પ્રલય દેખી દુઃખથી ફરીશ નહિ.
 હણીશ હરામી ધરી ધીર.

નૃસિંહ—

૧૨

ભાવી જુલાવે તેને કાઠ ન જાણે કરનારો ના કળાય,
 બદલી બુદ્ધિ ઇંદ્ર તણી, ઝોલ્યો જોતમ જોવાં ખાય.
 આમે શીલા ચઢ પતિના પ્રભુ ચરણે નારી ચાય.
 ઈશ્વરકુના અવતારી તનને નીચ ઘેર રહેવું ચાય.
 કંઈન કારણ મને ન કોડી સતિ રાતી સ્મર્યાને જાય.

મહેન્દ્ર, ઉપા, સખિઓ—નટખટ— ૧૩

જવ હઠીલા ભોળીને ભરમાવો ના જવ હરો,
 નહોતું ધાર્યું કીસ્મતમાં નિરમાશે આમ.
 મળશે વેરણ મુજ કોઈ બીજી મોજ મનાવા કાજ;
 આપી દીલ એને કરો ચુમી પ્રેમે, જાઓ નહી તરસાવો રાજ,
 બેઠમ વિદારી બહાલી મારી દે ઉપે ન થાતું નિરાશ.
 મુજ સાવિત્રી તુજ વીણ બીજી નાર ગંગોત્રિ માત સમાન.
 સહીયર સાણી શીદ બોલાવે શું પડ્યું અમ કાજ,
 કોઈ કરો આળા, સતાવી બાળા જાઓ જાઓ સરમાવો રાજ,
 બેળા મણ આ મહીલા મંડળી મારા બાપુને ડરાવે આજ.
 દબાવે ભોળાને આ છોડી જોળાને,
 હત તમારી માની મીંદડીઉં આજ.

(૨૪)

મહેન્દ્ર, ઉષા, સખિઓ— ૧૪

પ્રિતમ ખારા;

વિજય વરી વાલમ વહેલા આવો.

એ...ગૃહી સર શક્તિ સમરમાં,

અરીફળ અઘળાવી વિજયી થાવો;

વિજય કરો દુશ્મન હળ થેરી.

વેરી વીખેરી.

રણજાં રણમાં હણજો કણમાં;

તાતી તલવારે સંહારોરે જઈ નિર્ધય મેરી.

કર અસી ધારી શત્રુ સંહારી,

મારીજ નાદાર વેરીરે, દુશ્મન હળ થેરી.

અંક પહેલો સમાપ્ત.

(૨૫)

અંક બીજો.

મહેન્દ્ર, સરથ—

૧૫

જા સુખે શાણા આવી વચન તું લેજે.
મનની મને કહેજે.
અંતરમાં નહીં ઝોણું આણીશરે.
જીવનનું તું મારે જાણીશરે.
આ સૌર માગી લેજે.
સ્નેહ સદા મમ રહેજે નિભાવીરે;
કરશે ના દુખી દીનને દુભાવીરે,
સાથી મંગાધી રહેજે,

નટખટ-જયા—

૧૬

હોડલી મારીરે હાલી હલી,
બેડલી મારીરે કુખે ના બલી.
જાઓ આધા આતી અનાડી સતાવો શીદને દાંડી દાંડી.
શરમની હેલીરે હાલી હલી;
નાવીક નાં રખડાવજે હોડી દમશનાં ભવ દરીએ છોડી
તારજે નવેલીરે...

ધતિંગ મંડળી

૧૭

આલો ધતિંગનો ઢોંગ લધ વાહજ વાહજ,
આલી ઝો દેવલી મારી બેન.
માણીશ સુખલં મન મમાને જીમતે જીમીશ કંસાર.
જ્યુકારે હું ઝોડી નાખુ બધીર બહીર મમાર...

વાંદી વરણાગી તારા મધ્યે આ ગજલ થશે ગમાર;
બતાવીશ કુકડાં ઝુકાડી હુંકડાં મારજે કસી કટાર.

સરથુ—

૧૮

આવો મોહન વહેલા યૌવન મદ ઝલકાઇ જાય છે,
ફળી નવ પદ્મવ ફળ ડાળી, લગ્ની લગ્નકાઇ જાય છે.
ઉછાળી અંગ અનંગ ઉરમાં ઉછાળા મારે.
જમાવી જોર મદન બાણ મદવાળા મારે
અંતર ખોલી બોલું છું તો મુખ મલકાઇ જાય છે.

ઉપા-સરથુ—

૧૯

જઈ દેજો ધૂતારાને મારો આદેશ,
મધુ બાળા તણો જાય સુધી સંદેશ.
લાવી આપીશ તારો હું સ્વપ્નાનો પ્રાણેશ,
હાર હૈયાનો હીરો જો મારો જડે,
પ્રેમી પંથી પ્રેવાસી કો નજરે ચડે
લાવી દેજો મારા દિલકાનો દુર વેષ.

અંતિંગ મંડળી—

૨૦

હોંગળાદ ન્હાવાને જઈએ મારા બાપલા,
હોંગળાદ ન્હાવાને જઈએ.
નવરાવી ધારાને પાપ ધોઈ તરીએ મારા બાપલા.
હોંગળાદના લોકોને ખજર પડશે ચારે.
ગુણી ગજલરે દેખાશે.
તાજ હિતરી માથે ટાલ દેખાશે ત્યારે

સ્ત્રી સ્ત્રી ફળેતી જોની થાશે મારા બાપલા,
 હોંગળાદનાં લોકોને ખબર પડશે જ્યારે દેવલો સહુલાં દેખાશે,
 જરીયન ઉતારી જશે થેપાડાં દેખાશે ત્યારે
 સરમમાં મરી જવું થાશે મારા બાપલા
 હોંગળાદના લોકોને ખબર પડશે જ્યારે
 દેવલો કાકો દેખાશે.
 લઈ શપીને જ્યારે ફરી વળશે ત્યારે
 દાણા દાણા વેરાઈ જશે મારા બાપલા.

સરલા—

૨૧

નવથા બહેમી નિર્દયનાથ, નિર્મળ નારી ઉપરે;
 છે શુદ્ધ શિયળવૃત્ત માંડે, નિશ્ચીન ધ્યાન ધડે છું તાંડે.
 શીદ આળ ચડાવે અકાંડે, નિર્મળ નારી ઉપરે.
 પ્રજ્વાલ છેલ્લા તુજને પ્યારા;
 દેખીશ દોષ ના લેશ તું મારા.
 આશીષ આપે છે દીન દારા, થજો સદા શુભ તાંડે;
 બહાલાં સૃષ્ટી ઉપરે.

અંક બીજો સમાપ્ત.

અંક ૩ જો.

મહેન્દ્ર—

૨૨

બજલે નિરાકારી તું

નિર્બુધ્ધ અવીકારી તું.

રાખી સાચી નિવૃત્તી જગીને જો જગતપત્ની.

હામ હામ દ્રગ દ્રગ દેખો દીવ્યકારી.

મહદ્ મહાકારીતું સગુણે છો સાકારી તું

નેતિ નેતિ કહો ચાક્યા મહાવેદો બારી;

મહેન્દ્ર—

૨૩

ઉપામાં લગની મુજ લાગ્નિ, એક પત્નિ કરી રહીશ હું રાગી.

એની લગનીમાં દેહ બુધ્ધાવીશ, અવર પત્નિ ભગિની સમ ત્યાગીશ.

પ્રતિમા હૃદયે ધારી રાખીશ, અવરતણ્ણી નહીં ધ્રુવજા

જેમ જેમ હું નિતિ રાખીશ, સ્વર્ગે સુખ હું મીઠાં આપીશ.

જોગી થઈ હું જંગલ વસાવીશ, પ્રભુ ભજન કરી મોક્ષ મીલાવીશ,

જેમ જેમ વૃત્તી ઉચી રાખીશ, પ્રિતે પ્રભુના મુખને દાખીશ.

મહેન્દ્ર, ઉપા, સંરચુ—

૨૪

આમ રીસાઈ શું

જાવ

રંગીલા રસીલા હઠીલા શું થાવ

માયા છોડી હું મુક્તિ માગીશ

મોહ મમતા હું પ્રિતે લાગીશ

થાવું વાસી વનવાસો થઈને ઉદાસી

વૃક્ષવેલી થઈ વીંટણું પ્યારા
 નહીં કરી શું કદી તમને ન્યારા
 નાથ સાથે રહી સદા કરી શું કુલાસ.

નટખટ, બચા—

૨૫

જાઓ જાઓ છૂતારા કમાર! છોડો ચાલા
 કોષ જોષ જશે
 ચિત્ત ચેર ચતુરાર્થ જાણી તારી ચાઓ ન્યારા
 કોષ જોષ જશે
 આવો ઉમંગે અલબેલી અકળાવોનાં
 કમથી દીવાલે બનાવોનાં હા સરખાવોનાં
 જાઓ આધા હડીલા દૂર ચાવો છોડોને પાંખડી મારી
 પ્યારી ન સતાવ—નહીં તરસાવ ઉમંગે તું આવ
 પ્રીયે પ્રેમ નાવ.

સરલા—

૨૬

બચાવો અળળા અંતરમામી અનાથના ઝો નાથ
 બેલી સાચો તું જગનાથ.
 બાલ ગૃહી નિજ બીરદગણી, વિશુ ભવબલ તારો અધાય,
 સંચિત કૂડાં ચર્ચ આપણી નાથ મુખ નિરધાર
 સિંચળ સાંભળી લેજે સાચવી નાદાર મારો નાથ
 નહિં મુધારજે સંગાથ,

સરલા—

૨૭

સૌભગ સાચું જગમાં આનું પતિ થકી નિરધાર
 પતિ થકી નિરધાર જગમાં લસેતારી ભરધાર
 અંધ જાણતાં છતાં વરી સતી નર્મદાજી નિરધાર
 સત્યે સાક્ષા સુર્યદેવ કર્યો અવનીમાં અંધકાર
 અવનીમાં અંધકાર કર્યો નિજ પતિ તણે ઉધાર

ધર્તિંગ મંડળી-દેવલો— ૨૮

ચાલ્યા જોગી જોલની કરવાને સેલ.
 આજ્ઞા માંધી હતી અવનવિત ઉરમાં
 ફેટીઆ શીતુરી ફેલ અધવચમાં
 રમતીતી રાણી થઈ રમઝમતી રંગમાં
 ખેલ્યા ખુબ નવા નવા ખેલ મન મમતા
 હુદા હંકાવ્યાતા હુકમથી હલકમાં
 માગે હવે ઝોળી લઈ ટેલ બુખે ભમતા

ઉપા—

૨૯

જોગણ હું થાવું રે પ્રેમ ભરમ ધારી
 માલ હાથ ધારી
 ગળે શેલો ફેંદ માલ લઉ ભેખ ધરી બહાલ.
 કોઈનાં સતાવોરે
 મોહ માયા તજી આજ સાધું સુખ સાચું આજ
 કોઈ ના મનાવોરે.....

ઉપા-સરસુ-મહેન્દ્ર—

૩૦

આહાહા શું શું આપુરે બોજનમાં મીઠા મેવા.

આપો આમ સ્વાદે પ્રિતિમાં પ્રેમ મેવા.

આમૃત્સ્વાદ અતિ ખાટારે પ્રેમ બુધ નવ ભાગેરે

ના નહિ એતો ભાવેરે.

સરસ રસ રીતુર સાકરીયા અનાર ઉત્તમ સ્વાદે ભરીયા

દ્રાક્ષ દ્રવિત થવે

ના નહિ એતો ભાવેરે.

એવા નહી મમ નાથ આરોગે મન મેવા આખે પ્રિતે ભોગે

હાં હાં એતો ભાવેરે સુરસ સ્વાદ આવેરે.

દરબારી—

૩૧

પામેા યશ્વથ આજ અવનિમાં યશ્વ અમાપ

પ્રિતેથી પ્રજાને પાળાને રાજ સુપ્રેમે

હેતેથી, ચિત્તેથી નિત્ય ન્યાય કરીને જગમાં

અચળ અમલ તપજ્ઞે તાજ સુનેમે.

હેતેથી.....

શાન્તિ સ્થાપી સદમતી આપી કબેટા કાપી,

જુલો બગાડ્યા બેદ જુલવણીમાં તે

અનીતિને કાપી નીતિ આપી.

દીનનાથ તું દયાળ રાખ સરજે તુંજ બાળ,

ક્યાં પવિત્ર પ્રાણ પીણ કરીને,

ગ્યાન બાન દીધાં દીનને દયા કરીને.

